

**Gezamenlijke Pinksterdienst, PKN Aalden en PKN Zweeloo
Voorganger ds. Wina Hordijk, organist Hans de Graaf**

Welkom

Lied van het Licht (mel. Ld. 868)

1 Dit is de dag van het licht en van lente, nieuw leven,
van nieuwe adem, van geest die ons toekomst zal geven.
Dit is het uur dat ons doet zingen van vuur
aan dood en duister ontheven.

2 Wij vieren God als het licht in de mensen ontstoken,
de zon van vrede en vrijheid in ons aangebroken.
Zij gaat ons voor, gerechtigheid is haar spoor,
tot vrede zal zijn ontloken.

3 Om goed te weten dat wij zijn geroepen tot vrede,
om niet verloren te zijn aan alleen maar dit heden,
om op te staan en nieuwe wegen te gaan
is deze dag ons gegeven.

Bemoediging en groet

Lied 691

1 De Geest van God waait als een wind
op vleugels van de vrede,
als adem die ons leven doet,
deelt ons een onrust mede
die soms als storm durft op te staan,
geweld en kwaad durft tegengaan,
een koele bries die zuivert.

2 De Geest van God is als een vuur,
als vlammen felbewogen,
verterend wat aan onrecht leeft,
een gloed vol mededogen.
Een vonk van hoop in onze nacht,
een wenkend licht dat op ons wacht,
een warmt' in hart en ogen.

3 In stilte werkt de Geest van God,
stuwt voort met zachte krachten,
een wijze moeder die ons hoedt,
een bron van goede machten.
Zij geeft ons moed om door te gaan,
doet mensen weer elkaar verstaan,
omgeeft ons als een mantel.

Kyriëgebed

Lied 686: 1,3

1 De Geest des Heren heeft
een nieuw begin gemaakt,
in al wat groeit en leeft
zijn adem uitgezaaid.
De Geest van God bezielt
wie koud zijn en versteend
herbouwt wat is vernield
maakt een wat is verdeeld.

3 De geest die ons bewoont
verzucht en smeekt naar God
dat Hij ons in de Zoon
doet opstaan uit de dood.
Opdat ons leven nooit
in weer en wind bezwijkt,
kom Schepper Geest, voltooi
wat Gij begonnen zijt.

Lezing: Ezechiël: 11: 17-20 NBV21

¹⁴Daarna richtte de HEER zich weer tot mij: ¹⁵Mensenkind, het zijn je broeders, je eigen broeders, je verwanten en alle andere Israëlieten tegen wie de inwoners van Jeruzalem zeggen: "Blijf waar je bent, ver verwijderd van de HEER, want aan ons is het land in eigendom gegeven!" ¹⁶Zeg daarom: "Dit zegt God, de HEER: Al heb Ik hen weggevoerd naar verre volken en hen over vele landen verstrooid, Ikzelf was daar voor hen een heiligdom, hoe pover ook." ¹⁷Zeg daarom: "Dit zegt God, de HEER: Ik zal jullie weghalen bij die volken, Ik zal jullie bijeenbrengen uit de landen waarover jullie verstrooid zijn en jullie het land van Israël geven. ¹⁸Dan zullen zij daarheen gaan en alle afschuwelijke afgoden uit het land verwijderen. ¹⁹Dan zal Ik hun een ander hart geven en een nieuwe geest; Ik zal hun versteende hart uit hun lichaam halen en hun er een levend hart voor in de plaats geven. ²⁰Dan zullen ze zich houden aan mijn bepalingen en mijn regels naleven. Zij zullen mijn volk zijn en Ik zal hun God zijn.

Lied 160: 1,2 ZW (mel. Ld 663)

1 Wie zal ons wegen wijzen
naar ooit een nieuw begin,
waar met ons mee zal reizen
de Geest als een vriendin?
Zij baant ons nieuwe wegen,
het oude afgelegd.
De dood voorgoed verzwegen,
nieuw leven aangezegd.

2 Gedreven en bewogen,
door God op weg gezet.
Vervuld van mededogen
want liefde is de wet.
Zo komen wij steeds nader
tot waar de toekomst wacht.
En God scheidt ons een kader
dat leed en pijn verzacht.

Lezing: Hand. 2: 1-18 NBV21

2¹Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. 2²Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. 3³Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, 4⁴en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

5⁵In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden, die afkomstig waren uit ieder volk op aarde. 6⁶Toen het geluid weerklonk, dromden ze samen en ze raakten geheel in verwarring doordat iedereen hen in zijn eigen taal hoorde spreken. 7⁷Ze waren buiten zichzelf van verbazing en zeiden: 'Het zijn toch allemaal Galileeërs die daar spreken? 8⁸Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen? 9⁹Parten, Meden en Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië, mensen uit Pontus en Asia, 10¹⁰Frygië en Pamfylië, Egypte en de omgeving van Cyrene in Libië, inwoners van Rome die zich hier gevestigd hebben, 11¹¹en ook mensen uit Kreta en Arabië, zowel Joden als proselieten – wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.' 12¹²Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht vroegen ze aan elkaar: 'Wat heeft dit toch te betekenen?' 13¹³Maar sommigen zeiden spottend: 'Ze zullen wel dronken zijn.' 14¹⁴Daarop trad Petrus naar voren, samen met de elf andere apostelen, verhief zijn stem en sprak de menigte toe: 'U, Joden en inwoners van Jeruzalem, luister naar mijn woorden en neem ze ter harte. 15¹⁵Deze mensen zijn niet dronken, zoals u denkt; het is immers pas het derde uur na zonsopgang. 16¹⁶Wat hier nu gebeurt, is aangekondigd door de profeet Joël: 17¹⁷ "Aan het einde der tijden, zegt God, zal Ik mijn Geest uitgieten over al wat leeft. Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren, jongeren zullen visioenen zien en oude mensen dromen dromen. 18¹⁸Ja, over al mijn dienaren en dienaressen zal Ik in die tijd mijn Geest uitgieten, zodat ze zullen profeteren.

Lied 683

- 1 't Is feest vandaag, 't is Pinksterfeest,
wij staan in vuur en vlam.
want Hij, die bij ons is geweest,
werkt verder aan zijn plan .
- 2 Wij weten het nu zonneklaar:
al ging Hij van ons heen,
wat Hij beloofd heeft, maakt Hij waar;
wij zijn niet meer alleen .
- 3 Wij gaan op weg, de wereld rond,
er is geen houden aan.
De woorden gaan van mond tot mond,
voor ieder te verstaan.
- 4 De wonderen zijn om ons heen,
ze waaien op de wind.
't feest vandaag, voor iedereen:
een nieuwe tijd begint!

Overdenking

Lied 15 uit 'Het liefste lied van overzee 2' (mel. 'Finlandia' van J. Sibelius/Lied 246 ELB)

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben je baken, ook in diepe nacht.
Ik ben de stem die steeds in jou zal opstaan.
Ik ben de hand die op je vriendschap wacht.
Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat.
Ik ben de wind waardoor je adem haalt.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt.
Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan.
Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel.
Ik ben het lied, dat fluistert in de bomen.
Ik ben de dag, die schemert in je droom.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de liefde, die een mens je schenkt.
Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.
Ik ben de verte, die verlangend wenkt.
En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen,
ben Ik de hand, die al je tranen wist.

Dankgebed, voorbeden, stil gebed, Onze Vadergebed

Inzameling van de gaven

Lied 40 ZW (mel. Ld 969)

1 Een frisse wind die waaien gaat
en alles wordt geraakt.
Zo werkt de Geest van onze God,
die ons geestdriftig maakt.

2 En heel de schepping wordt vernieuwd,
als op de eerste dag,
toen God iets moois begonnen is,
ons mensen heeft bedacht.

3 Het zaadje van de paardenbloem
danst in de zachte wind,
het valt straks in de aarde en
gaat groeien als een kind.

4 Zo blaast de adem van de Geest
de mens nieuw leven in
en wie verdord of droog of dood
was, krijgt opnieuw weer zin.

5 Het is begonnen in de kerk,
een kleine oefenkring.
Nu mag de hele wereld wel
gaan dansen in de wind!

Zegen